

Vuit setmanes d'atacar Madrid i no solament no han passat sinó que reculen

Cal extirpar de l'ambient de Catalunya el gansterisme, la lepra del bandidatge.—paraules de Comorera al míting del Gran Price

Diumenge, al matí al Gran Price, va tenir lloc el míting organitzat pel PSU i la UGT.

Presidí el conseller de Justícia, Rafael de Vidiella, el qual digué que amb motiu de l'acte, el PSU i la UGT afirmaven la unitat d'acció, en la lluita contra el feixisme, amb els partits republicans de la petita burgesia, amb els rabassaires i amb la CNT.

A continuació féu ús de la paraula el secretari de la Unió General de Treballadors, Antoni Sesé, el qual digué que la solució de la darrera crisi és l'expressió d'un esperit nou, sorgit en les trinxeres.

Glossà la resistència de Madrid i de l'heroisme de la Brigada internacional i expressà la confiança de la victòria final, ja que en ésser rebutjat l'enemic amb la consigna de No passaran!, ara aquesta serà substituïda per una altra consigna: la de "Ja els tenim!"

Al·ludí al fracàs de Franco davant Madrid i digué que aquest, en la seva impotència, aspira ara a atacar Catalunya i el front d'Aragó, per la qual cosa nosaltres ens hem d'avançar iniciant l'ofensiva, creant a la rera guarda un bloc compacte que assegurí que als nostres milicians no els ha de mancar res.

Propugnà per la regularització de l'economia i producció catalanes i unió antifeixista i acabà el seu brillant parlament expressant la seva confiança al nou Govern de la Generalitat.

Seguidament parlà Josep del Barrio, cap de la Divisió Charles Marx, el qual digué que el nou Govern satisfà més a la massa que l'anterior i que per obtenir la victòria precisava de plens poders.

Es declarà partidari del comandament únic i d'imposar una disciplina a la rera guarda.

Acabà demanant disciplina i organització.

Parla Comorera

Els paràgrafs més importants del discurs del conseller de Proveïments foren els següents:

"Companys i companyes: Catalunya acaba de passar una profunda commoció política. És possible que des que començà la guerra no hi hagin hagut hores més dramàtiques que les que acabem de viure. Val la pena que diguem amb tota claredat què és el que ha succeït, perquè solament parlant clarament podem entendre'ns. La crisi la provocarem nosaltres, amb plena consciència de responsabilitat. No fou producte d'una lluita de partits. Nosaltres, en el que respecta a partit i organització, som prou forts per a respondre els atacs que hom ens faci. El plantejament de la crisi ha estat la continuació lògica de la nostra línia política. Ja podia hom donar per fet que arribaria el moment que la U. G. T. posaria les cartes damunt la taula en demanda d'una solució. Fórem nosaltres els que en el Comitè d'Enllaç iniciàrem

(Passa a la pàgina següent)

Meditacions lliures UN INCIDENT ESCOLAR

Lector: vols acompanyar-nos, si et plau, a l'interior de aquesta nova escola que ens surt al pas? Arribarem a una de les classes on acaba d'esdevenir un fet important. És aquest: un petit escolar, refugiat de X. no se sap ben bé per quin motiu, ha dirigit a una neneta companya seva, certes paraules greument ofensives. És que poden ésser realment ofensives les paraules pronunciades, sens dubte inconscientment, per un infant de pocs anys? No. Ben segur que no. La neneta, però, horroritzada al davant d'allò "tan lleig" que li ha dit el nen refugiat de X., ha cuitat a posar-ho en coneixement de la mestra.

Suposem ara, abans de seguir, que aquell incident hagués ocorregut a una escola que podríem dir "vell règim". En aquest cas l'incident hagués pogut acabar de les següents maneres:

a) Considerant el mestre que la queixa de la menuda constituïa un acte de "soploneria", i que essent coses de criatures, no calia fer-ne gaire cas.

b) Prenent en consideració la denúncia i castigant al culpable amb un cop de regla, o posant-lo de genolls i de cara a la paret.

c) Optant en lloc d'aquest càstic, per fer copiar al alumne ofensor cent voltes la següent frase: "Los niños que dicen palabras feas a sus compañeros, ofenden al Señor y son muy malos".

En el cas que nosaltres estem observant a una nova escola popular, cap d'aquelles tres coses no es produeix. El que passa és el següent amb una senzilla i naturalitat corprenedores: La mestra, una companya jove, d'aspecte seriós, però amb un esguard noble i tendre revelador d'un pregón instint maternal, imposa el silenci a tota la classe. I amb paraules severes, però no irades, diu:

"Escuchadme bien. (La mestra es castellana). Un compañero vuestro refugiado en esta ciudad que asiste a nuestra clase, en un momento de ofuscación, ha dirigido a una niña compañera suya, unas palabras que no me atreveré siquiera a repetir. La conducta de ese

alumno, aún siendo irreflexiva, merece una severa reprobación. Entre otros motivos, porque no debe olvidar ni por un momento, que esa niña a quien ha ofendido, es hija de esta tierra hospitalaria que a tantos niños ha acogido para salvarlos de la persecución fascista. Yo, que también he nacido en X, como este niño refugiado, me avergüenzo del acto que él ha cometido y proclamo aquí entre vosotros que admiro y quiero a Cataluña, no sólo por la generosidad con que acoge y socorre a los españoles de otras tierras, sino por haber sido el sector de la Península donde primero se ha rendido culto a la libertad y donde primero, también, el pueblo aplastó a la barbarie fascista. Además, constele al alumno de tan incorrecto proceder, que esa niña a quien ha querido insultar con sus palabras irreflexivas, merece todo su respeto y consideración de compañera, precisamente por no haber sido capaz de contestar a su insulto con otro insulto, sino con una correcta apelación al espíritu justiciero de la maestra. Es así como proceden los que hacen honor a la tierra en que han nacido."

Efectivament, en abandonar l'escola en la qual hem estat testimonis subreptítics de l'emocionant incident, com no reconèixer que una mestressa així honora la terra i la ciutat on ha nascut i fins el règim de govern que la compta entre els seus funcionaris del magisteri? Consti que diem això sense cap afany interessat d'afalagament. És un sentiment que brolla de la nostra consciència, amb la franquesa despullada i esqueta com solem traduir els catalans allò que ens fa pensar o ens obliga a sentir.

Això a banda, estem segurs que després de les paraules de la mestressa, que en alguns moments tenen tota l'emoció punyent d'un plor contingut, aquell nen refugiat de X. no tornarà a provocar a la classe una escena semblant.

LUDOVICUS

La construcció de trinxeres i la fortificació de costes és treball forçós o voluntari?

Trobem bé que procuri ampliar-se el nombre d'allistats per mitjans que no siguin coercitius.

Però no trobem bé que els utilitzadors d'aquests mitjans actuïn de "cabo de vara" i que les anades i tornades degenerin en un acte de festa major.

CARTERA DE UN REFUGIADO

Rutas de la guerra

La població civil es un obstáculo, cuando el enemigo ataca la capital; los niños i las mujeres, deben ser resguardados de la barbarie y de la metralla. Los pueblos hermanos, donde la paz conforta los espíritus de las horas de horror, darán albergue a los hombres del mañana y a la mujer inocente, madre creadora y compañera incansable del combatiente.

(De una nota publicada en Madrid por la Junta de Defensa)

La luz tenue del amanecer, comenzaba a iluminar las calles de Madrid, después de una noche de lucha e inquietud. La población civil ha vivido una noche más bajo las garras de la guerra. Antes de rasgar el alba, la criminal aviación fascista voló sobre los hogares donde dormían centenares de criaturas y como otras noches, sus bombas nos arrebatan jóvenes vidas inocentes que van a sumar las listas de sus crímenes.

Con el nuevo día, Madrid, vuelve de nuevo a vivir; durante la noche parece, a simple vista, que se vive más la guerra; el eco del cañón y el tableteo de la ametralladora son el marco de relieve de estas noches de diciembre, bañadas por el frío y la niebla.

A las siete de la mañana sale el tren

de los evacuados. Por ambas aceras de la calle de Alcalá, una fila de niños y mujeres, cargados con bultos y maletas va camino de la estación. A cada paso, y en los sitios estratégicos, los bravos milicianos piden la consigna.

Al fondo, a la derecha, queda el Retiro, cubierto por la escarcha y al desembocar en Menéndez Pelayo, nuestra artillería rasga el silencio de este día con sus salvas de ordenanza. El enemigo no contesta en la descubierta, a causa, quizá, del duro castigo que ha recibido durante la noche.

En la estación el espectáculo es tristemente desolador. Niños y mujeres atemoridos de frío esperan el momento decisivo de partir. En sus rostros, tristes, se lee claramente los efectos de la tragedia; ancianitos enfermos e inválidos, en su mayoría, lloran aún por aquellos que luchan en el frente y a los cuales tienen que dejar por unos días o unos meses quizás. La bestia fascista se ha llevado en sus garras trozos de nuestra propia carne. Este espectáculo pone de relieve, una vez más, el concepto de religión de los curas trabucaires, que junto con el rosario y el máuser, luchan contra el Pueblo para dotarle de una cultura mediocre y soez, para como no ha mucho campar a sus anchas, con una falsa reli-

(Acaba a la página següent)

Ajuda als herois madrilenys

milicians no els ha de mancar res.

Donatius rebuts ahir:

Comitè d'Incautació de la raó social "Suc. de J. i J. Soliano", 24 jerseis de llana per a home.

Josep Llimós, 10 pots de prèsec al natural.

Josep Pastor, 15 pessetes.

Magatzems i teixits Güell, 6 caçadores, 6 bufandes llana i 4 mantes de cotó.

Modes Solsona, 2 bufandes llana i 2 gorres d'aviador de llana.

X. X., 2 equips felpats interior.

Palau de la Moda, 4 dotzenes de mitjons.

Ignàsia Llobell, 2 armlles i 2 calçotets.

Maria Oller d'Escobar, 2 jerseis.

Cafè Tarragona, 2 flassades.

Metge Battestini, 6 sueters llana.

Ramon Miserachs, 2 botelles xampany.

Un soci d'Acció Catalana, 11 boines.

HOMENATGE A LA MEMORIA DE DURRUTI

Els compnyes de Durruti que lluitaren amb ell als fronts d'Aragó i de Madrid i entitats de la C. N. T. i la F. A. I. referen abans d'ahir homenatge a la memòria del lluitador i emplenaren de flors la seva tomba.

(Foto "La Humanitat")

LLEGIU:

Pàgina 2, «La Gaceta de la República ratifica i legalitza l'obra revolucionària del C.E.N.U.».

Pàgina 4, a Combat, «El nou Consell de la Generalitat», per Ricard Garriga (P.O.U.M.) i «Mirador d'Espectacles (Saló Modern), per Picture's Man».

Paraules de Comorera

(Ve de la primera pàgina)

una col·laboració de govern amb la C. N. T. Féu referència al miting que celebrà la U. G. T. al mateix local, en el qual fou demanada la recollida d'armes a la reraguarda, la militarització dels militars i el comandament únic, i digué que aquell acte tingué tan bones conseqüències, que aquella mateixa setmana es formà el pacte de convivència entre la C. N. T. i la U. G. T."

"Glossà l'obra del Govern de la Generalitat qu'acabà de desaparèixer, i digué que aquest decretà la col·lectivització, la recollida d'armes a la reraguarda, la mobilització d'uns contingents militars, i que res d'això no fou complert, per la qual cosa ningú no podia pensar que el Partit Socialista ho admetés resignadament sense adoptar la posició que ha adoptat.

Nosaltres ni volíem ni podíem continuar, i el 24 de novembre presentàrem als companys de la C. N. T. un document en què plantejàvem tot l'abast del problema i la solució que li donàvem, en la qual figurava la depuració governamental. I en aquesta situació esperàrem dos mesos i mig, amb el convenciment que un Consell no pot anar endavant si s'hi infiltren demagogs irresponsables.

Assenyala que aquells elements es lliuraren a una actuació morbosa, i procuraren posar en punta la U. G. T. amb la C. N. T., sembrant la desconfiança i la discòrdia i adjudicant a la Brigada Internacional uns propòsits partidistes completament infundats. I tot això ho feren amb la intenció de fer impossible una col·laboració entre les dues sindicals obres.

Afegí que aquests elements, amb la seva campanya contra Rússia, se sumaren a l'acció del feixisme en la seva actuació internacional.

"Expressà també que s'ha d'anar a l'estructuració d'una política de proveïments, i dissoldre el gran nombre de comitès que impossibiliten tota actuació eficaç en aquest sentit.

Atacà l'actuació dels esmentats comitès, i diu que d'ells formen part militars que no van al front ni en broma, i que han substituït als desapareguts intermediaris, la qual cosa motiva l'encairiment dels articles de primera necessitat.

Tornà a referir-se al nou Govern, i digué que a tots els constava que els homes més representatius de la C. N. T. com els de les altres organitzacions antifeixistes, estan disposats que l'actuació del Consell de la Generalitat es desenvolupi sense la menor dificultat.

Expressà que són els agents provocadors i els parasitaris de la revolució els que, col·locant entre les dues organitzacions un riu de sang, s'oposen que ambdues puguin arribar a la unitat orgànica que reclama la victòria. (Gran ovació.)

Cal extirpar de l'ambient de Catalunya — afegeix — el gansterisme, la lepra del banditatge, que no desitja la revolució, sinó que el que vol és defensar els seus interessos personals. Són aquests petits sàtrapes, que diuen no voler la dictadura, però que imposen la seva, sagnant i enemiga del poble treballador. (Gran ovació.)

Acabà expressant que els treballadors de Catalunya són el baluard en la lluita contra el feixisme, i que Catalunya serà la primera República Ibèrica que implantarà el règim socialista.

El públic, dempeus, fa objecte al conseller de Proveïments d'una formidable ovació, que dura alguns minuts.

A continuació hom donà l'acte per acabat. La banda de música interpretà "La Internacional", que una gran part del públic corejà. L'acte acabà als voltants de tres quarts de dues.

En sortir el conseller de Proveïments del local, fou objecte de grans proves de simpatia per part del públic.

Rutas de la guerra

(Ve de la primera pàgina)

gión sobre un pueblo inculto y analfabeto.

Las lágrimas de esos niños errantes, que poco a poco van cubiendo las plazas del comboy que les ha de conducir desde la ruta de guerra hasta su punto de Paz son un fiel reflejo de la barbarie y la soberbia de esos generales malnacidos que quieren augurar una vida de holganza y bienestar a costa del proletariado, aunque para ello sea preciso sacrificar la vida de tantos españoles.

La locomotora corre veloz con su preciosa carga devorando kilómetros y más kilómetros, como si con su loca carrera quisiera arrancar de las garras de la muerte aquellas criaturas que arrastra tras sí.

Por fin, el campo; la extensa llanura de la nueva Castilla, con sus viñas y sus olivos. A un lado y a otro los campesinos preparan la cosecha; parece como si la guerra hubiese sido un sueño, pero no; a lo lejos, retumba aún el eco del cañón. Los niños parecen otros; el sol baña sus caritas de pena y parecen a tono con el nuevo paisaje.

La Naturaleza nos obsequia con un día claro, diáfano, y de los surcos de la tierra nace un olor a tomillo y hierba buena. Delicias del suelo y el pueblo español, mientras en la ciudad combaten los hermanos, destruyendo la metralla las obras del hombre, en el campo no sólo no se abandona la producción, sino que se duplica la misma para que el hambre no nos arrastre el precipicio de la ruina. Las batallas se ganan así. Ordenando el ataque y no abandonando la producción.

Esto queda confirmado al divisar desde las ventanillas la riqueza de la huerta valenciana. Miles y miles de naranjos sirven de tapiz al paso del tren.

En casi todas las huertas, en el centro, ondea una banderita rojinegra, símbolo de la Confederación Nacional del Trabajo. La guerra roja, no sólo no se ha apoderado ni del terror ni

del banditaje, como acostumbran asegurar los facciosos, sino que lo ha respetado todo. La revolución no perjudica a los pequeños propietarios. Al contrario. El Gobierno legítimo ha dictado normas que benefician a los mismos.

En Alcira, detenidos unos momentos, vemos con alegría otro bello espectáculo. Alguien ha dicho: Son niños y mujeres evacuados de Madrid e inmediatamente las mujeres nos obsequian con cestos llenos de naranjas comportiendo con nosotros nuestro dolor.

Y así, hemos entrado en Cataluña, donde como en partes anteriores nos colman de elogios, teniendo para nosotros frases de consuelo y cariño. Los niños nos saludan con el puño en alto. El mar ahora más azul que nunca también parece verse con sus mejores galas para darnos la bienvenida.

Ahora sí parece que terminó la guerra. Tarragona abre sus brazos para acogernos en sus regazos; es de noche, sin embargo en la estación nos aguardan los responsables del Comité de Refugiados. Un buen ágape nos reforta en la fonda de la Estación; los camaradas del S. R. I. se desviven por atenderlos. Los coches de las autoridades nos esperan para trasladarnos al sitio que ha de ser reposo y tranquilo lecho para convalecer nuestro dolor.

Desde hoy Tarragona tiene en su seno los hijos del proletario de Madrid, y Cataluña con su ya probada bondad hospitalaria sabrá hacerles olvidar las penas sufridas por la guerra.

Se acabaron los llantos. Los niños llenan los coches y los bañan con la alegría de los pocos años.

A lo lejos el tren continua su rumbo a Barcelona. Parece triste al desprenderse de su preciosa carga. En el silencio de la noche, sin estruendo de cañón, sin tableteo de ametralladoras, los niños cantan "La Internacional". Una lágrima resbala por sus mejillas... La ruta de la guerra ha llegado a su final. La Paz tranquila nos aguarda.

Proletarios de todos los países: Uníos.

DANIEL R. PRADEDA

GAS-OIL, CREMADORS

i ESTUFES A GAS-OIL

Sistemes amb metxa i sense metxa. Fogons senzills i dobles, cuines diverses per a ús domèstic. Seguretat completa, havent-se eliminat tots els perills que presenten altres aparells i combustibles. Consum reduït al mínim.

Proves i venda a la Delegació per a totes les comarques de l'antiga província.

Apodaca, 23

Tarragona

Telèfon, 1219

D'ensenyament

La Gaceta de la república ratifica y legaliza l'obra revolucionària del C.E.N.U.

Pel Ministeri d'Instrucció Pública han estat creades amb caràcter definitiu i en dies successius les següents escoles a les comarques enclavades en el territori de la nostra ex-provincia:

Blancafort: dues de mestre.
Cambrils: quatre de mestre i quatre de mestressa.

Carnudella: dues de mestre.
Pobla de Mafumet: una de mestressa.

Vallfogona: una de mestressa.
Vandellòs: una de mestre.

Amposta: una graduada amb tres de mestre i sis de mestressa.

Arbós: una de mestre i una de mestressa.
Constantí: una de mestre.

Falset: una de mestre i una de mestressa.
Fatarella: una de mestra i una de mestressa.

Tortosa: set de mestre i tretze de mestressa.

Ametlla de Mar: una de mestre i una de mestressa.

Borges del Camp: dues de mestre i una de mestressa.

Valls: Una graduada amb set de mestre i onze de mestressa.

Tarragona: dues graduades, números 4 i 5, una amb deu places de mestre i director sense grau i l'altra amb deu places de mestressa i directora sense grau.

Agregar les unitàries de nenes números 1 i 2, la de nens núm. 1 i la de pàrvuls núm. 1 i 2 a la graduada núm. 2, creant una plaça de mestre i una de director sense grau a càrrec de mestre.

Agregar l'unitària de nens núm. 2, la de nens números 3 i 4 i les de pàrvuls núm. 3 i 4 a la graduada núm. 3, creant una plaça de director sense grau a càrrec de mestre.

Convertir les unitàries de nens, números 3, 4, 5 i 6, les de nenes números 5, 6, 7 i 8 i les de pàrvuls núm. 5 i 6 en graduada, amb una plaça de director sense grau a càrrec de mestre (graduada núm. 6).

Dues places de mestre i tres de mestressa, que agregades a l'unitària existent a la Casa d'Assistència Social, formaran la graduada núm. 7, amb una plaça de director sense grau a càrrec de mestre.

Tres places de mestre, que amb les unitàries de nens números 7, 8, i 9, les de nenes números 9, 10 i 11 i la de pàrvuls núm. 7, formaran la graduada número 8, amb una plaça de director sense grau a càrrec de mestre.

Convertir les unitàries de nens números 10, 11 i 12 i les de nenes números 12, 13, 14, 15, 16, 17 i 18 en graduada núm. 9, amb una plaça de director sense grau a càrrec de mestre.

Crear una graduada composta de sis

Bar Peninsular

CASA AMBRÓS

Especialitat

en mariscs de totes menes

Plaça República, 41

Telèfon, 1630

places de mestressa de pàrvuls amb una plaça de director sense grau a càrrec de mestressa.

Quatre de mestre i cinc de mestressa per formar la graduada núm. 10, amb una plaça de director sense grau a càrrec de mestre.

Tres de mestre i sis de mestressa per formar la graduada núm. 11, amb una plaça de director sense grau a càrrec de mestre.

Vendrell: Convertir les sis unitàries existents en graduada i afegir-hi sis places de mestre i sis de mestressa de nova creació, amb una plaça de director sense grau a càrrec de mestre.

Uldecona: dues de mestre i tres de mestressa.

Ribarroja: un parvulari.

Montroig: una de mestre i una de mestressa.

Reus: fusió de les dues graduades del Grup "Prat de la Riba" en una amb direcció sense grau a càrrec de mestressa.

Deu de mestre i altres deu de mestressa del Grup "Carles Marx" amb direcció sense grau a càrrec de mestre.

Vuit parvularis del Grup "Joaquim Maurin", amb direcció sense grau a càrrec de mestre.

Conversió de les unitàries de nenes números 7, 8, 9 i 10 i de nenes números 4, 7, 8 i 9 en graduada, creant tres places de mestre i tres de mestressa, que amb les anteriors, formen el Grup "Pompeu Fabra", amb direcció sense grau a càrrec de mestre.

Conversió de les unitàries de nenes números 2, 3 i 12 i de nenes núm. 5 en graduada, creant quatre places de mestressa, que, amb les anteriors, formen el Grup "Francesc Ascaso", amb direcció sense grau a càrrec de mestre.

Conversió de les unitàries de nens números 4 i 6 i de nenes núm. 3 i 6 en graduada, creant dues places de mestre i una de mestressa, que, amb les anteriors, formen el Grup "Rubió i Ors", amb direcció sense grau a càrrec de mestre.

Ampliar les tres seccions de la graduada de la Plaça de Sant Francesc amb la unitària de pàrvuls existent i tres places de nova creació per a mestressa de pàrvuls, que formen en conjunt el Grup "Banoventura Durruti", amb direcció sense grau a càrrec de mestre.

Quatre places de mestre i quatre de mestressa pel Grup "Francesc Mica", amb direcció sense grau a càrrec de mestressa.

Sis de mestre i dos de mestressa pel Grup "Jaume Compte", amb direcció sense grau a càrrec de mestressa.

Alcanar: dues de mestre i una de mestressa.

Alcover: una de mestre.

Aleixar: una de mestressa.

Alforja: una de mestressa.

Asó: una de mestre i una de mestressa.

Benifallet: una de mestre i una de mestressa.

Bellvei: una de mestressa.

Barbarà: una de mestre i una de mestressa.

La Cènia: dos de mestre i una de mestressa.

La Canonja: una de mestressa.

Cunit: una de mestre.

Catllar: una de mestre i una de mestressa.

Bràfim: una de mestressa.

Esplugas de Francolí: quatre de mestre i tres de mestressa.

Fliz: quatre de mestre i dos de mestressa.

Bellmunt: una de mestressa.

Santa Bàrbara: tres de mestre i dues de mestressa, amb direcció sense grau a càrrec de mestre pel Grup escolar existent.

Vimbodí: dues de mestressa i una de mestre.

Vilallonga: una de mestre i una de mestressa.

El Milà: una de mestressa.

Bonretorn-Albóil: una de mestressa.

Horta de Sant Joan: una de mestre i dues de mestressa.

Solivella: una de mestre i una de mestressa.

Villalba dels Arcs: una de mestressa.

Jesús-Tortosa: una de mestre i dues de mestressa.

Campredó (Tortosa): una de mestre i una de mestressa.

Camarles (Tortosa): una de mestre i una de mestressa.

Enveja (Tortosa): una de mestre i una de mestressa.

Regués (Tortosa): una de mestre i una de mestressa.

Sant Llàtzer (Tortosa): una de mestre i una de mestressa.

Sucrera (Tortosa): una de mestre.

Caputxins (Tortosa): una de mestre.

Jesús i Maria (Tortosa): una de cada sexe.

Bitem (Tortosa): una de cada sexe.

Perelló: una de cada sexe.

Roquetes: una de mestre i una de mestressa.

Sant Carles de la Ràpita: dues de mestre i dues de mestressa.

Juncosa (Montmell): una de mestre.

Marmellà (Montmell): una de mestressa.

Santa Coloma de Queralt: dues de mestre i quatre de mestressa.

Montblanc: tres de mestre i cinc de mestressa.

Pla de Cabra: una de mestre i dues de mestressa.

Pont d'Armentera: una de mestressa.

La Riba: una de mestressa.

Vilabella: una de mestressa.

Vilarrudona: una de mestressa.

Figuerola: una de mestressa.

Picamoixons (Valls): una de mestressa.

La Riera: una de mestressa.

Riudoms: dues de mestre i dues de mestressa.

El Morell: una de mestre i dues de mestressa.

Marsà: una de mestressa.

Miravet: una de mestre i una de mestressa.

Masroig: una de mestressa.

La Selva del Camp: una de mestre i dues de mestressa.

Tivissa: tres de mestressa.

Mora d'Ebre: dues de mestressa.

Pobla de Masaluca: una de mestressa.

Montbrió: una de mestre i una de mestressa.

Pinell de Brai: dues de mestressa.

Valldepere (Santa Perpètua): una de mestre.

Sant Joan del Pas (Uldecona): una de mestressa.

Valentins (Uldecona): una de mestressa.

Riudecanyes: una de mestressa.

Pobla de Montornès: una de mestressa.

Esblada (Querol): una de mestre.

Ulldemolins: una de mestressa.

Poboleda: una de mestressa.

Gandesa: tres de mestre i dues de mestressa.

Bellvall: una de mestre.

Serral: una de mestre i una de mestressa.

Calafell: una de mestre i una de mestressa.

Altafulla: una de mestressa.

Benissanet: una de mestre i una de mestressa.

Riudecols: una de mestre i una de mestressa.

Salomó: una de mestressa.

A més a més, s'espera la creació immediata d'una altra escola de nens a Horta de Sant Joan i de dues de nens i dues de nenes a Mora la Nova, amb la qual cosa pot dir-se que el problema de l'ensenyament a les nostres comarques restarà gairebé resolt.

Davant les eloqüents dades anteriors sobre els comentaris.

LA INFANTIL

Confeccions per a nens i senyora
laixada de Misericòrdia, 16 Tarragona

Relotges ROIGÉ

Tallers propis

J. Maurin, 20 Tarragona

CAÇADORES PULL-OVERS

el millor assortit

= ALSINA =

Unió, 27

El pianista Pere Lerma a la Filharmònica

Aquest jove madrileny confirmà l'excel·lent classe de que venia precedit, en el recital que donà el diumenge.

A l'iniciar els primers compassos de la severe música de Bach es pogué apreciar a l'artista intel·ligent preparat a la vegada que posseïdor de suficiència musicalitat.

Tres enlairades figures de la música thoven i Mozart. En totes les obres d'afirmaven la primera part: Bach, Beethoven, clàssics músics, Lerma posà de relleu un temperament d'intensitat a temps com també de matització i suavitat.

La segona part constava de Toccata de Paradisi dita amb correcta pulcritud com no menys Arabesca i Dansa Bohèmia, de Debussy; el genial compositor francès de molt efecte i sensibilitat com totes les seves produccions, i cinc danses de Turina.

Les obres de Turina són d'ambient espanyolat amb desig d'imitar a Albéniz i Falla. Consti, però, que no ens posem amb la tècnica de l'autor de les danses que la considerem irreprotxable.

Chopin, el poeta del teclat, omplena la tercera part. Hem de remarcar

que ens causà immillorable impressió la interpretació de Lerma. No se li aprecia a l'executant aquella tendència al romanticisme chopinià d'alguns concertistes que degenera en forma afeminada si bé sap arribar a moments d'aguda poetització.

Lerma causà força impressió als oients, esperant-li que triomfarà arreu, ja que li sobreu condicions i mèrits. Execució neta i clara, excel·lent dicció com serietat en la interpretació i sense amenaçaments.

El concert, doncs, resultà, d'un interès marcadíssim i aquells que l'escoltaren premiaren a l'artista madrileny amb ovació efusiva obligant-lo a tocar fora de programa (Murmurs de vent, de Sàier.

Enorgulleix el que sia la "Filharmònica de Tarragona" la única entitat de concerts que en les actuals circumstàncies no ha interromput l'acció de divulgació de la bona música, la qual cosa convindria que el nostre poble ho sapigués apreciar aportant a tant simpàtica entitat cultural tot el suport de que n'és mereixedora.

RE-DO

Amb un gran èxit de públic i d'organització, tingué lloc, al Gran Price el míting internacional preparat pel Comitè Regional de la C. N. T., en el qual els militants de la secció francesa de la A. I. T. i de la C. G. T. R. S. segellaren el pacte d'unió amb els treballadors de l'Espanya antifeixista. La foto mostra un aspecte de l'acte

(Foto "La Humanitat")

ORTOPEDIA I OPTICA

A. BUDESCA

Unió, 2 Tarragona

JOAN SANS SALAFRANCA
METGE

Malalties de l'aparell respiratori

RAIGS X

Consulta de 4 a 6

Unió, 2 pral. - TARRAGONA

NOTES INFORMATIVES

Per excés d'original ajornem per a demà la publicació d'algunes notes i articles.

Ahir estigué a la nostra icutat el conseller de Treball i Obres públiques, company Miquel Valdés.

A la tarda estigué a l'Ajuntament on salutà a l'alcalde company Fort.

Ahir esjigueren a la Comissaria de la Generalitat els jutges especials Joan Tomàs i Valeri Vidal, per tal d'acomiar-se del comissari.

Els companys jutges, acabat el seu comès retornen als seus respectius jutjats de Valls i Vendrell.

El capità Ferrer, cap d'una de les columnes que operen en el front d'Aragó estigué ahir a la nostra ciutat.

A la tarda visità al comissari de la Generalitat amb el qual conferencià una breu estona.

Visites rebudes pel senyor Comissari en el dia d'avui:

Alcalde i secretari de La Nou de Gaià; comissió Ajuntament de Vendrell; capità Ferré, cap de la columna Ferré-Carod; comissió Ajuntament de Masllorenç; Inspector de Treball, senyor Giménez.

Organitzat per l'Ateneu Llibertari, i amb assistència de molt de públic, donà el diumenge al matí una interessant conferència a l'Ateneu el doctor Fèlix Martí i Ibàñez, militant de la C. N. T., el qual ha tractat del tema "Visió revolucionària de les joventuts".

En acabar la seva brillant conferència fou molt aplaudit.

Tribunal Popular de Tarragona

En el dia d'ahir, a les deu en punt, i tal com s'havia anunciat, va tenir lloc el primer judici dels assenyalats per l'esmentat Tribunal en el saló d'actes de l'edifici de l'ex-Seminari d'aquesta ciutat. Constituït el Tribunal pels vuit jurats pertanyents a les organitzacions sindicals i polítiques, amb el president Andreu Masó i actuant de fiscal, Esteve Escudero, es veié la causa tramitada contra el veí de Riudoms, Isidre Ferraté Munté, el qual fou defensat per un obrer espontani, nomenat Ferran Lazcoz; practicades les proves, després de la declaració del processat, el fiscal considerà que procedia condemnar al mateix a la pena de tres mesos de presó i a dos anys d'exili i el defensor en el seu informe demanà que no havent-se demostrat la culpabilitat del processat havia d'ésser absolt, mes tenint en compte que els perjudicats germans Torrell no havien acudit a sostenir llur acusació ni atès la citació del Tribunal Popular.

Tot seguit es retirà el Jurat a deliberar, dictant un veredict de culpabilitat per virtut del qual condemna al Ferraté a un any d'exili a quatre quilòmetres del poble, sense altre pronunciament: i

a més acordà imposar una penya de 250 pessetes a cadascun dels germans Josep i Xavier Torrell, per la seva incomparecència al judici.

El Tribunal, després de la celebració de l'esmentat judici es reuní per a continuar examinant diverses causes i assumptes de la seva competència, acordant-se el sobreseïment de la tramitada contra Josep Crespo Pantoja i Antoni Montanyola Llorenç; practicar actuacions en quant a la causa de les morts de dos serenos de La Cènia i procedí a l'incoació de procediment respecte a uns detinguts de Batea.

Per avui, a la mateixa hora de les deu i en el local expressat de l'ex-Seminari es celebrarà un judici contra quatre individus de Reus.

Moviment de la població

Nats

Isabel Blazquez Nin.

Defuncions

Sebastià Vidal Gabriel, Natxaret, 10, de 72 anys.

Matrimonis

Joan Alcaide Ortega, amb Josefina Faló Montañés.

Ricard Roca Pons, amb Laura Núñez Belda.

Carnet sindical

U. G. T.

Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria

Es prega a tots els companys pertanyents a les Seccions del Comerç al Detall i Alimentació, assisteixin a la conferència que sobre col·lectivitzacions donarà avui, a les 7'30 de la vetlla en el teatre de la Casa del Poble, el company Lluís Gatell.

Aquesta conferència és la que s'havia de celebrar ja el propassat divendres i que fou suspesa per causes de força major.

Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya U. G. T.

Tal com ja havíem anunciat oportunament, dissabte i diumenge sortiren del nostre local els estudiants que com-

posen les brigades tècniques, destinats a treballs de fortificació. L'entusiasme dels estudiants fou enorme al poguer veure plasmat en realitat els esmentats treballs.

Laboratori Ràdio-Elèctric Bové

us facilita e. número premiat ahir en el sorteig dels secs:

348

Per reparacions de tota classe d'aparells de ràdio, recordeu sempre Bové, Balxara Misericòrdia, telèfons 1267 i 1668

IMPRESSIONS

LA MARINA DE GUERRA REPUBLICANA HA D'ACTUAR

No és la nostra intenció posar-nos a discutir si Prieto és o no és competent per a desenvolupar d'acord amb les circumstàncies una bona tasca al front de la Cartera de Marina. La campanya que des de fa molt temps s'ha fet en contra d'aquesta personalitat socialista, avançem que no la trobem del tot encertada, però davant nostre el problema de l'actuació dels nostres navilis de guerra s'agreuja per moments i cal cercar una solució per a desfer possibles equívocs i realitzar al Mediterrani i Cantàbric un seguit d'intervencions de les nostres unitats que poden significar un canvi de posició i gairebé ens atrevirem a dir, l'anul·lació dels vaixells facciosos que s'entretenen al seu gust per les costes d'Espanya i Catalunya.

El problema existeix i cal, repetim, una solució immediata. No és ara hora de discutir la vàlua d'un home. És el moment precis en el qual es fa imprescindible l'actuació de la Marina de guerra republicana. Tenim uns vaixells. Tenim uns submarins. Perquè aquestes unitats no actuen d'una falsó permanent? Això és el que cal aclarir, no precisament de cara al problema de si hi ha comptència ministerial, sinó de cara als objectius militars que de no actuar perdem, i que altrament aconseguiríem.

La nostra Marina ha de sortir a la mar i ha d'entaular combat amb la facció que profitant dos vaixells ràpids fa de "coco" de viles i ports indefensos. Si no tenim gent s'ha de cercar. Ja en altra ocasió diguérem que la solució no som nosaltres precisament qui l'havem de cercar, cal però que aquesta sigui ràpida, altrament aquestes campanyes personals arribaran a ésser quelcom justificades i perdrem en discussions i polèmiques un temps que ens fa falta per a dedicar-lo als fronts de guerra.

La Marina de guerra republicana ha d'actuar! No hi cap altre remei! És un arma formidable en aquesta guerra a mort en contra del feixisme. Les costes catalanes i espanyoles romandran més segures i la població civil no haurà de

viure sota el perill constant d'un bombardeig criminal, significant a demés l'actuació de nostra Marina la consecució d'objectius militars que ara estan a poder dels rebels.

Al poble no l'hi interessa si Prieto és o no apte per a realitzar bona feina a Marina, però el que reclama és una immediata intervenció de la flota republicana als mars que voltan el territori ibèric.

S'imposa la solució d'aquest problema que des de juliol té plantejat el Govern de la República, i que encara roman damunt de la taula del Ministeri de Marina.

En la magnitud d'aquesta hora tot el material de l'exèrcit popular ha d'estar en disposició de combatre a l'enemic.

CRIT

Una nova derrota feixista als fronts del Nord

Baiona, 20. — Comuniquen de Bilbao que a la matinada d'ahir les forces feixistes atacaren per dues vegades les posicions de les milícies basques en el front de Nafarrete.

Els feixistes es retiraren ambdues vegades després d'haver sofert importants prdues. Les tropes lleials consolidaren, després, d'una manera eficient, les seves posicions.

També s'anuncia que l'aviació governamental llançà damunt de les posicions defensives dels feixistes, situades entre Mondragon i Santa Bàrbara, més de 100-cinquanta bombes.

Augmenten de dia en dia els contingents de soldats facciosos que es passen als nostres rengles.

La Cosetània

Efectes militars i articles per a viatge, juguets.

Angel, Guimerà 2
TARRAGONA

Ultramarins i Perfumeria Josep Cabré Pagés

Especialitat en pastes per a sopes i llors

Comte de Rius, 21.—Telèfon, 1721
TARRAGONA

COMERÇ

Ensenyament pràctic

ACADEMIA

R O I G

Han ascendit a tinents de l'exèrcit de la República el destacat militant d'Esquerra Republicana de Catalunya, company Josep Odena i Odena, i el nostre bon amic Anibal Lobo, per la qual cosa els felicitem i els desitgem un seguit d'èxits en els llocs respectius.

ENTRESOLS VALENCIA

Saldos i Novetats

Ocasions permanents

en sedes, llanes, cotons, gèneres de punt

Apodaca, 11, entresol

Tarragona

COMBAT

El nou Consell de la Generalitat

Escribim aquest article per tal d'assabentar a les masses proletàries de Tarragona la significació que ens mereix el nou Govern de Catalunya; significació que desgranarem baix el nostre criteri marxista i revolucionari i emprant la crítica (base de tota doctrina avançada) d'una manera serena i raonada.

Anem al gra.

La "Soli", continuant les seves notes referents a la vida pública, insertava en l'editorial del dia 17, un comentari titulat: "Un Govern lliure d'influències polítiques i la intervenció governamental de l'organisme confederal.

Els camarades anarquistes, saben pla bé, que la solució de la darrera crisi, no és la solució que venia preconitzant la "Soli" des de que fou plantejada la crisi.

La C. N. T. era partidària d'un govern en el qual hi estiguessin representades totes les forces antifeixistes, ço és, un govern recolzat en el Bloc que venia exercint les funcions de comandament de Catalunya. Després d'aquesta campanya, no és d'estranyar que tracti de justificar bonament la seva actitud.

La victòria momentània, infantívola i indirecta, l'ha assolit el P. S. U. C., obeint els mandats del consol rus, encarnació d'Stalin. Diem momentània, perquè el poble revolucionari no aguantarà gaire temps les aventures dels menxevics catalans; i diem infantívola, perquè la seva política augmenta considerablement els efectius dels nostres quadres sindicals, a l'ensens que reforça la posició que sostenim i dona lleure a les nostres consignes.

El Consell de la Generalitat, no és un Govern lliure d'influències polítiques, ni tan sols es pot dir que tingui el caràcter apolític que els anarquistes fregueren. En aquest Consell hi ha l'Esquerra Catalana, que és un partit polític de la petita burgesia, que representa, únicament, els interessos de la burgesia liberal. Hi ha, també, com a delegats ministerials de la U. G. T. uns homes que han estat molt poc lligats a la direcció ugetista; uns homes que han tret el nas al camp de la política socialista.

La U. G. T. com a organisme sindical no hi té representació. En canvi, el P. S. U. C. si nominalment no hi té representants, efectivament, n'hi té tres.

L'explicació que donen els anarquistes a la solució de la crisi, és perfectament sofística. Els problemes hi ha que atacar-los en les causes i no en els efectes.

El qualificatiu de Govern lliure d'influències polítiques, és massa innocent. Potser ens ho hauríem cregut si s'hagués constituït al marge de les antigues fraccions polítiques burgeses.

L'Esquerra hi continua amb tota la seva vida de partit fracassat el dia 6 d'octubre, amb tota la seva demagogia i covardia, i amb el seu anihilament el 19 de juliol; i continua el P. S. U. C., el portantveu del Front Popular de trista

sintetitzat tots els errors comesos des de la proclamació de la República, passant pel 6 d'octubre, pel 16 de febrer i acabant el 19 de juliol, i, àdhuc, després.

La crisi s'ha solucionat; però la mateixa solució és ja una propera crisi. Ha girat la cara a la realitat revolucionària, que persegueixen un exèrcit regular en el qual el control polític brillaria per la seva absència, que volen deslligar els Consellers del control de les organitzacions, que clamen per un govern de plens poders... Es, en fi, un nou Consell de la Generalitat que, exceptuant la C. N. T., memòria, i el divulgador de les consignes contrarevolucionàries, consignes que anhelan separar la guerra de la revolució.

El Consell ha nascut negativament; nària actual. S'ha foragitat d'ell, un partit de porta base, que des dels primers moments cooperà per al ràpid aplastament del feixisme, pel sol fet de defensar amb intransigència les consignes i posicions netament socialistes.

Per mitjà dels diversos òrgans d'opinió tant de la C. N. T. com del P. S. U. C., es noten accentuades discrepàncies respecte el programa a realitzar pel Govern. Co palesa la manca d'homogenitat que hi ha al Consell de la Generalitat.

Els anarquistes combaten el feixisme amb el mateix criteri nostre; perseguint un objectiu socialista no ho fan amb abstracte, com els unificats i els petits burgesos.

Els anarquistes i nosaltres lluitem a ferissadament contra el feixisme perquè sabem que equival a lluitar contra el capitalisme. Lluitem per a destruir totes les arrels burgeses, per aixafar el món explotador, i, en una paraula, per bastir damunt les runes de la vella societat, un règim amarat de justícia i llibertat, on tan sols tinguin consideracions els productors.

La revolució marxista impetuosa. La revolució és huracà, cicló, volcà, torrentada, al servei de l'emancipació proletària i de la justícia social.

Ai, del qui intenti oposar-se al seu camí!

El P. O. U. M., fora del Govern i allí on sigui, continuarà la seva obra, segur que els treballadors estan amb ell.

Els milers de milicians que tenim al front, la sang vessada a riuades, la perduda de valents i fermes camarades, han gravat al nostre cor una consigna: fins a la fi.

Maniobres infantivoies ens han foragitat del poder; però la força d'un partit revolucionari és al carrer, al front, als sindicats... D'ací no ens foragitarà ningú.

El Consell de la Generalitat té vida de llampec.

L'hora dels treballadors arribarà, quan hi hagi un Govern netament obrer, recolzat en els comitès de fàbrica, de camperols i de combatents.

Eicard Garriga.

J. C. I. (P.O.U.M.)

porta a terme contra el P. O. U. M. i diu:

"Bandera Roja", òrgano de este partido en Alicante, termina así un artículo dirigido contra nosotros: "Hay que considerar a estos elementos tan o más peligrosos que los que asedian Madrid. Considerarlos como el estado mayor de la quinta columna. Y como a la quinta columna hay que aniquilarla, a ellos no hay que darles cuartel". Está clara la cosa? Y ahora que respondan todos honradamente: Dónde están los provocadores?"

Comentant el fet de que en el bombardeig portat a terme pels facciosos dies enrera a Portbou caigués una bomba en territori francès, diu "El Día Gráfico":

"Desgraciadamente, nuestra propaganda no tiene envergadura y nadie dirá

que el explosivo de ciento cincuenta kilos caído en la montaña de Cerbere es un episodio de la guerra de España, pero que la guerra de España es el prólogo inmediato de la guerra de Francia."

"La Humanitat" remarca que no s'ha d'oblidar que la lluita continua a Madrid, tràgica, implacable i afegeix:

"Serà molt demanar, en nom dels herois que lluiten i que moren, en nom del poble que defensa els seus drets i que aspira a la seva pau, serà molt demanar, per la memòria sagrada dels caiguts, que s'acabi amb l'"incontrolat", amb l'indisciplinat, amb el pertorbador, amb el dictadoret, amb el vividor, amb el que ha après de viure i d'enriquir-se i de satisfer els seus instints de degenerat o de criminal a compte de la revolució?"

Mirador d'Espectacles SALÓ MODERN

La Conselleria de Cultura amb el deg de cooperar a la tasca constructiva del moviment social, va acordar d'organitzar, amb connexió d'uns joves interessats pel cinema i l'ajut dels obrers d'E. P. unes sessions de cinema educatiu.

Un divendres —11 dels corrents— es posà en contacte per primera vegada amb el públic del "Saló Modern", al qual fou ofert un selecte programa.

L'integraven el documental "Eskimo" realitzat per la Metro Goldwyn, l'any 1933, als mars del Nord. Es el resultat de l'expedició polar dirigida pel coronel William S. Van Dike, a bord del vaixell "Naruk", a l'oceà Àrtic, formant part dels protagonistes aborígens Lotus Long i Phillip Nanarook.

Van Dike, d'ençà que sis anys abans llençà el seu formidable poema dels mars del Sud "Ombres blanques", la seva fama descendí considerablement amb la realització de pel·lícules d'ambient de ciutat i ha estat precis retornar a prendre la naturalesa com element primordial, per reanudar el seu prestigi.

Esquimals vertaders actuen d'interpres, amb una sensibilitat que per si voldrien algunes de les grans figures de la pantalla.

El tema senzill com correspon a un documental, amb un fons veritablement anàrquic.

"Soc un fugitiu", l'altre film, fou acollit per llur qualitat de reestrena, amb un record sobri i perdurable.

La història de "James Allen", —intensament protagonitzat per l'actor Paul Muni—, que va ésser condemnat injustament a dotze anys de treballs forçats, amb tots els horrors que això suposa dins el sistema penitenciari que hi ha

en alguns Estats nordamericans, és la història verídica de l'autor Robert Elliot Burns.

Burns, trenca llurs cadenes, fugi i amb el seu esforç aconseguí crear-se una enviable posició a Xicago. Trait per una dona, per ofegar l'escàndol, tornà voluntàriament al presidí, baix paraula de que prompte el posaran en llibertat. Però l'indult no arriba i una vegada clos a la presó, ningú es recorda més d'ell, fins que amb un cop d'auàcia, torna a fer-se escàpol. Burns escriu llavors la seva narració, fruit dels dolors soferts, i a la vegada una formidable requisitòria contra la barbàrie del règim penitenciari de Georgia.

"Sóc un fugitiu" es desenvolupa en un ambient realista i humà, amb una direcció acuradíssima i digna de la més escrupulosa atenció.

El dia 18 va tenir lloc, al mateix local, el segon programa cultural, fet a base de sis documentals "Fox" i la pel·lícula "Grand Hotel", segons la novel·la de Vicki Baum. Aquesta darrera és un bocí d'humanitat palpitant, una síntesi d'una societat obsesionada per les més exòtiques passions. En l'ambient d'humanitat d'un hotel de Berlín, hi desfila tota la Humanitat; els homes brollen, lluiten, estimen, aborreixen i desapareixen, després com la vida mateixa.

Forma contrast amb les realitzacions russes perquè és un film sense extrems ni papers secundaris, ja que cada personatge és un protagonista. Cada vida té l'emoció d'una realitat. Al vols d'ella s'aplega un nodrid repartiment de celebritats del cinema.

Picture's Man.

Demà: Teatre Tarragona.

Secció esportiva

FUTBOL

CAMPIONAT DE CATALUNYA

Resultats de diumenge i classificació general

PRIMERA CATEGORIA A

Barcelona, 5; Espanyol, 1
Badalona, 3; Sabadell, 3
Granollers, 1; Girona, 1

PRIMERA CATEGORIA B

Terrassa, 4; Horta, 2
Europa, 2; Júpiter, 2
Vic, 4; Sants, 1
Martínez, 2; Sant Andreu, 1

SEGONA CATEGORIA PREFERENT

Grup A

Sant Cugat, 2; Calella, 1
Manresa, 4; Mollet, 2
Arenys, 1; Iluro, 2

Grup B

Amposta, 2; C. E. Tarragona, 1
Móra, 4; Gràcia, 0

Característiques d'aquest partit: Bon joc, molt d'entusiasme i joc net.

El joc comença amb domini dels forasters i quan es portaven 10 minuts de joc, el Lleida marcà el primer goal,

degut a una capcinada de Buiría al rematar un centre d'Ollé. El goal és dubtós, però l'àrbitre el dona.

Els tarragonins no es desanimen i es llancen desseguida a l'atac. Pérez al rematar un centre de Pelegrí deixà establert l'empat.

Es portaven 10 minuts d'aquest goal, quan llimona marca el segon goal.

Pelegrí torna a fer-se amb la pilota i engaga un potent tret i quan tothom es pensava que era goal, el porter la desvià a córner.

Llimona treu el córner i en barull Moreno marca el tercer goal.

El quart gol no tarda. Un córner contra el Lleida, Guasch remata la bala a les malles. Poc després acaba la primera part.

La segona part comença amb joc a-burrit. Als 15 minuts el Tarraco marca el cinquè goal. Un zig-zag entre Moreno i Pérez, que aquest ha aprofitat per a marcar el goal d'un tret creuat.

En aquest partit hi ha hagut una bona parada de Telesforo al parer un fort tret d'Ollé.

Els equips formaren de la següent forma:

Tarraco

Telesforo, Aleu, Vergés, Fàbregas, Vinyeta, Gómez, Llimona, Moreno, Pérez, Guasch i Pelegrí.

Lleida S. C.

Anelo, Llandreu, Civit, Aldomà, Castro, Roca, Ollé, Casals, Bonet, Buiría i Prim.

S'han distingit Telesforo, Aleu, Vinyeta, Pérez i els extrems, pels locals, Castro, Casals i Buiría pels forans.

BASQUET-BALL

III CAMPIONAT LOCAL DE BASKET

Diumenge donà començ aquest campionat.

Els jugaren partits en el terreny de l'Avinguda de Catalunya, de la Casa d'Assistència Social i de l'Escola del Treball.

Els resultats registrats són els següents:

Penya Pallach, 10; Casal d'Esports, 6
Escola Comerç, 40; Escola Treball B, 11

CADCI, 12; Escola Treball A, 16
Penya Esportiva, 23; "Penya Brú", 4

Equips

Penya Pallach: Ferré (2), Bové, Pallach (8), Escarré i Oscar.

Casal d'Esports: Cabré, Garcia I, Garcia II, Recasens (3), Masdeu (1) i Barceló (2).

Escola Comerç: Martí (12), Barrera, Odena (24), Babot (2), Figuerola (2), i Pla.

Escola Treball B: Vaqué I, Massoni, Avià (2), Rofes i Vaqué II (9).

CADCI: Miralles, Roig, Rodríguez, Huguet (8) i Naval (4).

Escola Treball A: Cerveró, Asamá (10), Lerin (4), Prunera (2) i Gonzàlez.

"Penya Esportiva": Rovira, Ascaso, Torner (11), Navarra (6), i Pelegrí (6).

"Penya Brú": Nadal, Bea (4), Brei, Caselles i Solanes.

CLASSIFICACIÓ

Escola Comerç	1	1	0	0	40	11	3
P. Esportiva	1	1	0	0	23	4	3
P. Pallach	1	1	0	0	10	6	3
E. Treball A	1	1	0	0	16	12	3
Casal Esports	1	0	0	1	6	10	1
CADCI	1	0	0	1	12	16	1
"Penya Brú"	1	0	0	1	4	23	1
E. Treball B	1	0	0	1	40	11	0
C. E. Llamp	0	0	0	0	0	0	0

CASA POU

Perfumeria Mercaderia
Flors artificials

Angel Guimerà, 13 TARRAGONA

Sugrañes, Impressor. — Tarragona

Espigolant

Parlant de la provocació portada a terme pel feixisme internacional, diu "C. N. T." de Madrid:

"Nuestra lucha tiene hoy sobre sí la atención del Mundo entero, que forzosamente ha de ver en ella un anuncio de

la catástrofe que preparan los dictadores que no abandonan la llamada "voluntad del Imperio".

"La Batalla" comenta una maniobra de gran envergadura que sembla que es